

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 479/22
12.1.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Иване Марковић Радојевић и Светлане Павић, чланова већа, у парници тужиље АА, из ..., улица ... број ..., чији су пуномоћници Владо Павићевић и Гордана Попадић, адвокати из Београда, улица Проте Матеје број 39, против туженог "ADRIA MEDIA GROUP" доо Београд, улица Влајковићева број 8, чији је пуномоћник Александар Петровић, адвокат из Београда, Трг Николе Пашића број 12, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 30/22 од 29.9.2022. године, у седници одржаној 12.1.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 30/22 од 29.9.2022. године у ставу првом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка из става трећег изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 30/22 од 29.9.2022. године тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 50.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 30/22 од 29.9.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде нематеријалне штете исплати тужиљи износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 29.9.2022. године, као дана пресуђења, па до исплате.

Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужили поред досуђеног износа од 100.000,00 динара исплати износ од још 100.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од 29.9.2022. године, као дана пресуђења, па до исплате.

Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 66.600,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања извршности одлуке.

Тужени је благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога, побијајући наведену пресуду у ставу првом и трећем изреке.

Испитујући првостепену пресуду у побијаном делу у смислу члана 386. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18 и 18/20), Апелациони суд је нашао да је жалба туженог делимично основана.

У поступку пред првостепеним судом, при доношењу побијаног дела пресуде, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Супротно наводима из жалбе туженог, првостепени суд није учинио повреду поступка из тачке 12. ове законске одредбе, јер је за ожалбени део своје одлуке дао јасне и довољне разлоге и изрека пресуде је разумљива и не постоји противречност између онога што се у разлозима одлуке наводи са садржином изведених доказа.

У првостепеном поступку утврђено је да је на сајту www.kurir.rs дана ... године објављен текст на чијој је уводној страни објављена тужилина слика са сликом у слици на којој је српски тенисер Новак Ђоковић уз наслов: “...” На следећој страни наведеног текста је објављена тужилина слика са Драганом Ђиласом, са текстом изнад који гласи: “...”, “Приредила освету ББ механизма Новаку због његовог одбијања да се политички сврста уз опцију коју она отворено агитује. У тексту је наведено да је тужила “малициозно закључивала”. На крају предметног текста је реченица: “Свако ко се не повинује захтевима и интересима ББ и Ђиласа наћи ће се на удару ББ медијског механизма, па чак и ако је у питању најбољи тенисер света у читавој историји овог спорта.” Тужени је издавач медија у чијем је електронском издању објављен предметни текст. Тужила је на почетку емисије “Преглед дана” од ... године изјавила: “Добро вече. Влада је изгледа спремна за финале пре финала, близу је одлуке да повуче дозволе дате Рио Тинту, рекла је премијерка, али старе, не нове. Биће да је ближа томе да се боји упорних, а најближе покушају да рудник одложи за после избора. Укратко, Брнабић се уплашила Сава и претњи да избора бити неће, Вулин није, он тражи аргументе, иначе неће гласати. Сви ће звати председника да он реши. Да још једном покаже да брине о народу. Али, где је Вучић, ево пети дан у сенци првог рекета света, ПР тим нема решење, прво се закачио, сада би се одмакао. Крст Србије одједном није више на његовим него на Ђоковићевим

плећима. А Ђоковић је направио контрамитинг свега прво медицине, тј. вакцином. Наш спортски херој којег би отац ... да хиротонише у Христа, заиста је на мукама. Аполитични Новак страда од политике, сутра ћемо тачно знати које. Строгих правила о изузећима ниског рејтинга аустралијског премијера или српског “муљања” око медицинске документације. Следи финале пре финала. Почео је преглед дана.” Тужила је указала да њен коментар који се налази на почетку вести представља кратак коментар вести од тог или претходног дана. Не види у чему је проблем то што је коментарисала да ли ће Новак Ђоковић stradати по рејтингу аустралијског премијера или проблема око валидности његовог теста на ковид, давала је и коментаре на речи његовог оца који је држао говор испред Народне скупштине, а сви светски медији су писали о том догађају везано за Ђоковића. Тужила је приказана као неко ко жели да се обрачуна са миљеником нације, засметао јој је и што је сам наслов нетачан, јер ни на који начин није желела да се свети Новаку Ђоковићу. Предметни текст је подобан да повреди част и углед јер је означена као “миљеница мога газде Драгана Ђиласа” и називана његовим мегафоном, а то је последица тога што су и други медији, не само “Курир”, писали и коментарисали фотографију њеног случајног сусрета са Драганом Ђиласом. Желели су да је дискредитују тако што су је приказали као да је против миљеника нације Новака Ђоковића. Тужила није део неког ББ механизма, ни ББ ни Ђилас, нико не утиче на њено мишљење и писање њених чланака. Новинар је 20 година, радила је на РТС-у 18 година, није имала ниједну мрљу у каријери, а сада таблоиди пишу о њој. Због оваквог писања о тужили, имала је осећај несигурности, нема доказе за то, али имала је утисак да некоме од грађана може да падне на памет и да је физички нападне. Обраћала се психијатру, код кога иде повремено када има одређене проблеме и дилеме. Тужилин супруг се изнервирао због тога што је испало као да је његова супруга у неком робовласничком односу, његови пријатељи су му слали поруке да ће Ђилас заједно да их води на море и томе слично. Колеге које раде са тужиљом знају да то што је написано није тачно, али проблем је што грађани који читају не знају.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је закључио да су тужили објављивањем спорних информација повређени част и углед, односно достојанство личности, јер је тужила наводима медија чији је издавач тужени омаловажена као новинар, окарактерисана је као неко ко не поседује своје мишљење, већ добија “инструкције” од других, па је на основу члана 8. и 10. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, члана 18. и 46. Устава Републике Србије, члана 9, 14, 79. и 112. Закона о јавном информисању и медијима, члана 200. Закона о облигационим односима, као и члана 232. Закона о парничном поступку, обавезао туженог да тужили накнади нематеријалну штету у износу од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Одредбом члана 79. став 1. Закона о јавном информисању и медијима (“Службени гласник РС” број 83/14, 58/15 и 12/16 - аутентично тумачење), прописано је да је достојанство личности (част, углед, односно пијетет) лица на које се односи информација правно заштићено, а ставом 2. да је објављивање информације којом се врши повреда части, угледа или пијетета, односно лице

приказује у лажном светлу приписивањем особина или својстава које оно нема, односно одрицањем особина или својстава које има, није допуштено ако интерес за објављивање информације не претеже над интересом заштите достојанства и права на аутентичност, а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи.

Одредбом члана 112. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, прописано је да лице на које се односи информација чије је објављивање у складу са овим законом забрањено, а које због њеног објављивања трпи штету, има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама овог закона, независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању у складу са одредбама овог закона.

Одредбом члана 114. Закона о јавном информисању и медијима, прописано је да издавач одговара за штету насталу објављивањем информације из члана 112. став 1. овог закона, као и за пропуштање објављивања информације из члана 112. став 2. овог закона, без обзира на кривицу.

Одредбом члана 200. став 1. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ" број 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89, "Службени лист СРЈ" број 31/93 и "Службени лист СЦГ" број 1/2003), прописано је да за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица као и за страх суд ће, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству. Ставом 2. наведеног члана је прописано да ће приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и висини њене накнаде, суд водити рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, као и утврђено чињенично стање, правилан је закључак првостепеног суда да су напред наведене информације објављене у предметном тексту информације чије је објављивање у складу са одредбама члана 79. Закона о јавном информисању и медијима, забрањено, као и да су подобне да тужиљи проузрокују душевне болове због повреде угледа и части у смислу члана 200. Закона о облигационим односима, а који болови оправдавају досуђивање новчане накнаде у складу са чланом 112. став 1. Законом о јавном информисању и медијима.

Будући да су информације о тужиљи објављене у предметном тексту медија чији је издавач тужени, забрањене и лезионо подобне, услед чега је дошло до повреде части и угледа тужиље, односно наступања нематеријалне штете у смислу члана 112. Закона о јавном информисању и медијима у вези са чланом 200. Закона о облигационим односима, за ову нематеријалну штету коју је тужиља претрпела одговоран је тужени, као издавач предметног медија у време настанка штете, у складу са чланом 114. Закона о јавном информисању и

медијима.

Неосновано се жалбом туженог указује да су нетачни наводи првостепеног суда да је сврха текста да се дискредитује тужиља, као и да је изношење предметних навода о тужиљи легитимно јер се не ради о изношењу детаља о тужиљиним приватном животу, већ се спорни текст односи искључиво на тужиљин професионални рад. По оцени овог суда, чињеница да спорни текст садржи неистините и лезионо подобне информације које се тичу тужиљиних квалитета као новинара, а не њеног приватног живота, несумњиво нису основ за ослобађање од одговорности туженог за објављивање информација чије је објављивање, у складу са одредбама члана 79. Закона о јавном информисању и медијима, забрањено.

Наиме, како је то правилно закључио првостепени суд, тужиља је новинар који се овим послом бави дуги низ година, предметним текстом је омаловажена као новинар, њено мишљење, интегритет и ауторитет су доведени у питање јер је тужиља окарактерисана као неко ко не поседује своје мишљење, већ добија “инструкције” о начину изражавања и изношењу свог мишљења. Овакви неистинити и увредљиви наводи о тужиљи су, и по оцени Апелационог суда, подобни да изазову повреду части и угледа, због чега тужиља има право на накнаду нематеријалне штете коју је претрпела од туженог, као издавача медија у коме је објављен предметни текст, супротно одредбама Закона о јавном информисању и медијима.

Из наведених разлога, жалба туженог је одбијена као неоснована, а првостепена пресуда потврђена у погледу одлуке о главној ствари, па је на основу члана 390. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу првом изреке.

Овај суд је имао у виду да се у ставу првом и трећем изреке ожалбене пресуде поткрала грешка у писању, у том смислу што је наведено да се тужени “обавезују” (множина), иако из увода, изреке и образложења побијане пресуде, као и тужбе, несумњиво произлази да у овој парници постоји само један тужени, али с обзиром да очигледну грешку у писању може исправити председник већа у свако доба, сходно члану 362. став 1. Закона о парничном поступку, наведено није било од утицаја на оцену законитости и правилности побијане пресуде, а тиме ни на доношење другачије одлуке другостепеног суда у овој правној ствари.

Одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке ожалбене пресуде је преиначена применом члана 150, 153, 154. и 163. Закона о парничном поступку, тако што је обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка, према вредности са којом је тужиља успела у спору и у границама опредељеног захтева, у укупном износу од 50.800,00 динара и то на име састава тужбе и једног образложеног поднеска у износу од по 9.000,00 динара, за заступање на 2 одржана рочишта у износу од по 10.500,00 динара, као и на име судских такси за тужбу и пресуду у износу од по 5.900,00 динара, све према важећој Адвокатској тарифи у време доношења првостепене

пресуде и Таксеној тарифи у време настанка таксене обавезе, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, па је на основу члана 401. тачка 3. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу другом изреке.

Имајући у виду да је тужени успео у другостепеном поступку само у незнатном делу одлуке о трошковима поступка, односно у делу одлуке о судским таксама, на основу члана 153. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу трећем изреке.

Председник већа-судија

Јелена Стевановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић